

d'ampliar el termini, perquè els ajuntaments pogueren reformular-los cap a altres objectius i no és perdent el temps i els diners en projectes inviables.

24 milions en ajudes a l'habitatge de l'atracament de la senyor Bonig com a consellera d'infraestructures. No els va pagar en el seu moment i ara està sent molt problemàtic donar-les. En els pressupostos de La Generalitat de 2017 es van incorporar per primera vegada 50 milions com a romanents i després s'han pogut executar 26. I 50 milions més d'inexecució cal apuntar-los al retall de no-disponibilitat per un total de 78 milions que ens va imposar el senyor Montoro.

En definitiva, més de la meitat de recursos que no podran executar-se, el 57% té a veure amb el *destarifo*, el desastre, la mala gestió, la corrupció i la mala manera de fer les coses del partit de la seua senyoria. *(Aplaudiments)*

Per tant, jo entenc que el que vosté ha vingut a fer avui és una autocensura de la gestió del partit de sa senyoria. No tinc cap vergonya, l'alteració de prioritats jo sé que m'he hagut de replantejar moltíssimes inversions, perquè era el primer any d'execució de la nostra política, no com vostés que estaven en el cinquè any de la seua activitat governamental.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passarem a formular l'última pregunta d'esta vesprada, que és la pregunta 894, de l'il·lustre diputat David de Miguel Martínez, també per al conseller d'Hisenda.

El senyor De Miguel Martínez:

Gracias, vicepresidente.

Señorías.

Consellers.

Estoicos compañeros que han quedado aquí.

Mire, aquí ya hemos hablados bastantes veces de las deficiencias, de las carencias que sufren los municipios del interior y las zonas rurales, tanto en servicios médicos, servicios educativos, servicios de transporte, incluso en comercios, por no hablar ya de ocio y demás. Pero también la exclusión financiera que están sufriendo estos valencianos y valencianas.

Y es por ello que, bueno, de hecho los datos, que creo que todos los saben y usted lo sabe perfectamente, el 30% de los municipios de la Comunidad Valenciana no tienen sucursal y en el caso de mi provincia, de Castellón, es más grave todavía, es el 47,7% de los municipios no tienen ninguna sucursal bancaria, no tienen servicios financieros, que se ha duplicado, desde que comenzó la crisis se ha duplicado el número de municipios que han perdido sucursales.

Bien, hace un año, en agosto del año pasado, ustedes publicaron o anunciaron un plan para luchar contra esa exclusión financiera, un plan *(inintel·ligible)* ..., un plan con el que nosotros en principio estábamos de acuerdo, pero del que ya poco más hemos sabido, más allá de la noticia esperable de las últimas semanas de que el entorno de la Diputación de Alicante dijo que no iba a participar en este plan.

Entonces, yo le pregunto, transcurridos ya estos meses, ¿en qué estado se encuentra este plan que ustedes anunciaron? ¿Cuáles son las gestiones que se han realizado? ¿Y si tienen algún plazo, si tienen alguna previsión de plazos para que se pueda poner en marcha este plan para luchar contra la exclusión financiera?

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor De Miguel.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, president.

La seua pregunta i com sa senyoria sap, a la Comunitat Valenciana hi ha, ho acaba de dir vosté, nombrosos municipis que actualment no tenen cap oficina bancària. De fet, el nombre d'oficines d'entitats de crèdits, bancs, caixes d'estalvi, cooperatives de crèdit, ha patit una forta caiguda del 42% en els últims huit anys i ha passat d'un nombre de 5.060 a finals de 2008, a 2.932 existents a finals de 2016. Al conjunt d'Espanya la disminució d'oficines ha sigut inferior en conjunt, de l'ordre del 37%. Però és cert que l'ajust està sent superior en els últims tres anys.

El sector financer ha viscut una intensa pressió per reduir l'estructura de cost i assegurar-se la viabilitat a llarg termini en una conjuntura de baixos tipus d'interés que pressiona els margens d'intermediació. Això ha provocat el tancament d'oficines en totes aquelles places que no resultaven rendibles per a les entitats. I això és la raó del que està passant.

En tot cas, l'efecte advers per als ciutadans residents en els municipis que no tenen cap oficina bancària és evident, sobre tot per a les persones d'edat avançada que tenen dificultats per a comprendre i utilitzar les noves tecnologies i condicions de mobilitat reduïda per a desplaçar-se fora dels seus municipis.

El Consell, el Consell de La Generalitat és conscient del risc d'exclusió financera que existeix a determinats llocs del territori valencià. I per mitjà de l'Institut Valencià de Finances s'han iniciat contactes, com sap vosté, amb les tres diputacions provincials de la Comunitat Valenciana per tal d'analitzar i tractar de posar remei a este fenomen, que està afectant nombrosos municipis de la Comunitat Valenciana amb població reduïda i poca capacitat econòmica i de gestió.

D'estos contactes mantinguts amb les diputacions fins ara només una d'elles, la Diputació de València, ha manifestat interès en col·laborar amb l'Institut Valencià de Finances. I després de valorar diferents alternatives s'ha considerat que la fórmula més eficaç i eficient podria ser l'establiment de caixers automàtics desplaçats subministrats per una entitat de crèdit en règim de lloguer que pagaria la diputació o diputacions que decidiren col·laborar i que s'ubicarien en un punt fixe dels municipis afectats, els quals facilitaran o facilitarien el local de manera gratuïta el propi municipi.

IVF sobre la base d'un conveni d'encàrrec de gestió que està previst subscriure amb la diputació, assessoria en el procés de contractació, facilitaria la informació necessària per a la presa de decisions per la diputació en relació amb els municipis afectats i supervisaria el bon funcionament del servei participant en una comissió de control i de seguiment.

Per la seua banda, l'entitat de crèdit adjudicatària del contracte instal·laria els caixers automàtics i s'encarregaria del suport i manteniment necessari, incloent la gestió d'efectius i les assegurances. A més, hauria –i això és molt important– hauria de comprometre's a una presència setmanal de personal de l'entitat per a prestar una assistència financera personalitzada. Pel que fa a tot aquest procés s'espera que l'últim trimestre d'enguany s'estiga en disposició de poder traure a licitació el concurs públic corresponent.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Interpel·lació pel procediment especial d'urgència al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general en matèria de seguretat en els sistemes informàtics de l'administració pública valenciana, que formula el diputat senyor César Jiménez Doménech (GP Podemos-Podem) (RE número 66.031)

La senyora vicepresidenta primera:

Ara anem a passar al punt número 6 que, com saben i s'ha comentat este matí, hi ha hagut una variació i serà la interpel·lació pel procediment especial d'urgència al Consell sobre la política general en matèria de seguretat dels sistemes informàtics en l'administració pública valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem. I serà substanciada pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Té la paraula el senyor César Jiménez, del Grup Parlamentari, com he dit abans, Podemos-Podem durant huit minuts per a substanciar la interpel·lació.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories, el primer que voldria fer és saludar la gent que ens estarà seguint des de les seues llars des de Canal Corts amb qualsevol navegador d'internet, però no ho puc fer, perquè la gent no pot fer servir navegadors diferents a Internet Explorer, ni de *software* lliure, ni d'altres marques comercials. I açò, en este moment, és un exemple que ens trobem habitualment en l'accés als recursos i a la informació quan treballem en l'administració autonòmica, només utilitzem els productes d'un grup empresarial en concret.

Conseller Soler, vosté s'enrecorda que vosté i jo vam parlar sota l'atenció absoluta de la resta del parlament sobre programari lliure ara farà un any, allò de la paella. Doncs si avui estem ací és perquè no s'està avançant al ritme que caldria, al ritme òptim en la consecució dels acords d'aquella ocasió. I les conseqüències les vam patir totes i tots les valencianes en major o menor mesura entre els dies 12 i 17 del mes passat, arran de l'atac del virus Wannacry.

Quin van ser els efectes d'aquest afront per part d'uns pirates informàtics de procedència insondable? No ho sabem, més enllà d'alguna declaració pública negant qualsevol efecte. Avui tindrem l'oportunitat, per boca del conseller, de conèixer alguns detalls més concrets.

En aquells dies vam rebre alguna denúncia que no tot havia anat com la seda i per assabentar-nos vam demanar dades, dades que, tot i haver estat preguntat des del 18 de maig, encara no tenim en les nostres mans, gairebé un mes i res. Un tema que també s'està convertint en habitual, malauradament, el dret a les diputades i diputats a tindre les respostes en temps i forma.

Les preguntes que vaig fer en aquell moment i que encara no m'han arribat contestades les puc formular ací. Quants fitxers van ser afectats i de quins departaments? Va afectar este atac a informació sensible? Com es va posar solució definitiva als problemes generats per este atac? Va haver alguns tipus d'intermediació amb els autors dels atacs? Estan preparats els sistemes d'informació de l'administració pública valenciana per atacs similars al referit? Quines mesures extremes s'aplicaran d'ara endavant, entenent-se com a mesures que no s'han aplicat fins ara?

La versió oficial publicada és que no va haver-hi incidència en els servidors i equips de l'administració pública valenciana. Ara l'escoltarem i estarem predisposats a creure les seues paraules. Però això no lleva que no estem preocupats i preocupades.

De totes és conegut, a estes altures, quin era el mecanisme que utilitzaven els pirates informàtics: accedien als fitxers, els encriptaven, els deixaven inutilitzables i demanaven un rescat per a alliberar-los. Això, d'haver hagut alguna afecció a este respecte, haguera suposat una despesa important per a les nostres ja castigades arques públiques, i ens alegrem que sembla que no ha estat així. Però, ¿i si torna un atac d'estes característiques, amb més virulència? ¿i si este atac, en lloc d'encriptar la informació, ens la furta directament i la ven, ven informació sensible de tots els valencians i valencianes a disposició de mans disposades a pagar? ¿Quant val tindre eixa informació protegida?